

[Arbejdsministeren]

Forslaget supplerer forslaget til lov om begrænsning af lønstigninger, ændring af dyrtidsregulering m. v.

Der gribes ind i reguleringen af dagpengenes maksimumssatser, således at den hidtidige velstandsregulering gennemføres for sidste gang den 1. januar 1980 og derefter afløses af en pristalsregulering. Herved tilnærmes reguleringen af dagpengenes maksimum til den aktuelle situation på arbejdsmarkedet.

Ved forslaget om begrænsning af lønstigninger, ændring af dyrtidsregulering m. v. har man tilgodeset de lavest lønnede gennem en forhøjelse af garantibetalingen fra 1. marts 1980. Denne forhøjelse vil naturligvis give en højere dagpengesats til denne gruppe ved ledighed, der indtræffer efter dette tidspunkt. For også at tilgodese dem, der er ledige allerede nu eller bliver det før næste 1. marts, med en dagpengeberegning på et mindre grundlag end den kommende garantibetaling på 35,75 kr. indføres en regel om, at dette beregningsgrundlag forhøjes med 1,20 kr. for hver time, dog naturligvis sådan, at beregningsgrundlaget ikke herved kan overstige den løn, som de ledige ville få ved at komme i arbejde, altså garantibetalingen på 35,75 kr. i timen.

Denne forhøjelse gælder alene dagpenge ved arbejdsløshed, idet der ikke er behov for en tilsvarende ændring vedrørende dagpenge ved sygdom eller fødsel. Disse dagpenge beregnes ved kortvarig sygdom (inden for arbejdsgiverperioden) på grundlag af den aktuelle indtægt. Ved sygdom af længere varighed og ved fødsel beregnes dagpengene på grundlag af den årlige lønindtægt, som reguleres efter indkomstudviklingen. De langvarigt syge får altså gennem de gældende regler fordel af forhøjelsen af garantibetalingen.

Hvad angår de sociale pensioner, børnetilskud og Statens Uddannelsesstøtte, bemærkes, at disse ydelser vil blive dyrtidsreguleret på sædvanlig måde.

Herudover vil de sociale pensioner blive forhøjet i overensstemmelse med de satsforhøjelser, som er aftalt på arbejdsmarkedet for 2. overenskomstår.

De ændringer, der nu gennemføres vedrørende dyrtidsregulering af tjenemandslønninger, bør efter regeringens opfattelse ikke få betydning for størrelsen af tjenestemandspensionerne. Der stilles derfor forslag om, at tjenestemandspensionerne på sædvanlig må-

de dyrtidsreguleres på grundlag af reguleringspristallet for januar 1980.

Med disse forslag gennemføres der efter regeringens opfattelse en rimeligt afbalanceret ordning for de befolkningsgrupper, der her er nævnt, i forhold til de økonomisk-politiske foranstaltninger, der er nødvendige i den nuværende situation.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hermed tilader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

(Lovforslag nr. L 62).

Lovforslaget fremsættes til opfyldelse af § 6 i lov nr. 230 af 2. juni 1977 om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner (dyrtidsindbetalingsloven), hvorefter der i folketingsåret 1979-80 skal fremsættes lovforslag om formen for udbetaling til de lønmodtagere, for hvem der er godskrevet indbetalte beløb i henhold til loven.

Lovforslaget er dermed tillige opfyldelsen af den resterende del af folketingsbeslutning af 20. august 1976 om indkomstpolitik for årene 1977-78 og 1978-79, idet dyrtidsindbetalingsloven ved § 6 som anført udskød spørgsmålet om fastsættelse af de regler, der skal gælde om dyrtidsbeløbenes udbetaling.

Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension har som fastsat i dyrtidsindbetalingslovens § 6 afgivet en indstilling herom til arbejdsministeren.

I overensstemmelse med ATP-bestyrelsens enstemmige indstilling om udbetalingsformen foreslås det, at beløbene anvendes til pensionsformål, således som det også i sin tid var forudsat i folketingsbeslutningen. På grund af dyrtidsbeløbenes særlige karakter kan udbetalingen imidlertid ikke ske i form af løbende pensionsudbetalinger på linie med pensionerne efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det foreslås derfor nærmere, at beløbene betragtes som opsparing i pensionsøjemed, således at beløbene med renter udbetales som et engangsbeløb ved indtræden af sådanne begivenheder, som normalt vil være ensbetydende med, at de pågældende helt - eller dog i det væsentlige - forlader arbejdsmarkedet. De vigtigste af de begivenheder, som skal kunne udløse udbetaling, er